

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/373/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114210023
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114210023.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 11 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi U. K., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt P. H. XXX/XX, XXX XX F., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, toho času na neznámom mieste zastúpenému opatrovníčkou W. P., F.Y. Z. D. F. K., o zaplatenie 1 314,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Doručením oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania dňa 19. 06. 2014 **n e n a s t a l i** účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporcu.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi 1 060,25 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15. 08. 2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 48,67 eura za zaplatený súdny poplatok v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 02. 05. 2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1 314,80 eur a vyčísleného úroku 197,62 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že s odporcom odporcom ako dlžníkom uzatvoril dňa 29. 05. 2011 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1 290,00 eur, ktorý sa odporca zaviazal vrátiť v 36 pravidelných mesačných splátkach po 47,98 eura. Odporca bol v omeškani s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporcu a spôsob ich započítania. Odporca bol listom zo dňa 26. 07. 2012 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatnených budúcich splátok v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľ eviduje voči odporcovi dlh vo výške spolu 1 314,80 eur, z toho istina vo výške 272,87 eura, úrok vo výške 169,10 eura, zosplatnená istina vo výške 872,83 eur. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporcu zaplatiť navrhovateľovi 1 314,80 eur, vyčíslený ročný úrok z omeškania vo výške 197,62 eura a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 314,80 eur od 30. 04. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 16Ro/158/2014-28 zo dňa 26. 06. 2014, ktorý bol pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporcovi zrušený uznesením č.k. 16Ro/158/2014-40 zo dňa 24. 10. 2014.

Nakoľko sa súdu v konaní pobyt odporcu zistiť nepodarilo, uznesením č.k. 12C/373/2014-91 zo dňa 27. 08. 2015 mu bola na zastupovanie v konaní ustanovená opatrovníčka, ktorej bol návrh spolu s prílohami doručený do vlastných rúk dňa 23. 09. 2015, k podanému návrhu sa nevyjadřila.

Súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 26. 11. 2015, ktorého sa účastníci nezúčastnili. Súd podľa § 101 ods. 2 OSP pokračoval v konaní, aj keď boli účastníci nečinní, vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Na základe vykonaného dokazovania listinami zistil súd nasledovný skutkový stav: navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 29. 05. 2011 pod číslom XXXXXXXXXXXX zmluvu, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1 290,00 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 47,98 eura. Ročná úroková sadzba bola uvedená 20,38 %, RPMN bola uvedená 22,6 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená 1 727,28 eura, termíny splatnosti splátok uvedené neboli, lehota splatnosti bola uvedená 15. 05. 2014. Nakoľko odporca neplnil riadne a včas pravidelné mesačné splátky, navrhovateľ listom zo dňa 26. 07. 2012 vyhlásil celý poskytnutý úver za splatný a požadoval vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokmi. Odporca uhradil navrhovateľovi počas trvania úverovej zmluvy spolu 229,75 eura.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, t.j. do 30. 11. 2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vykonaným dokazovaním má preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 29. 05. 2011 pod číslom XXXXXXXXXX úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1 290,00 eur na nákup spotrebného tovaru (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporcovi, ktorý je fyzickou osobou, dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru na nákup spotrebného tovaru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený správne údaj o opise tovaru, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je pod bodom 42 uvedený názov tovaru (typ)/služba posteľná súprava a pod bodom 43 uvedený výrobca tovaru (značka): Homeware. Uvedený opis tovaru nemožno považovať za súladný s ustanovením § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď z opisu tovaru nemožno vyvodiť na aký konkrétny tovar bol spotrebiteľovi úver poskytnutý, keď absentuje označenie o druhu tovaru, ale aj type či výrobnom čísle spotrebného tovaru.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 47,98 eura, v ktorej je podľa hlavy 5. Podmienky splácania úveru, § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatkov za vedenie úverového účtu, úroky, príp. úhrada za poistenie. Takéto určenie nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup dodávateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má mať možnosť pri vstupe do úverového vzťahu zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko mu z tej ktorej splátky pripadne na úhradu istiny úveru a koľko na úroky a teda ako rýchlo dôjde k splateniu istiny pohľadávky. K uvedenému záveru sa priklonil v odôvodnení rozsudku sp. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015 aj Krajský súd v Žiline. Rovnako tak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termíny jednotlivých splátok, iba uvedenie, že splátky sú splatné do 15. dňa v mesiaci.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o opise tovaru, na ktorý sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje a údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. h) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporcu predloženého navrhovateľom odporca čerpal finančné prostriedky vo výške 1 290,00 eur, pričom počas trvania zmluvy uhradil navrhovateľovi spolu 229,75 eura. Nakoľko poskytnutý úver navrhovateľa sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporcom čerpaný úver bol povinný v uvedenej výške navrhovateľovi splatiť. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporcu, uhradiť navrhovateľovi 1 060,25 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (1 290,00 eur - 229,75 eura).

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom, navýšením ôsmich percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15. 08. 2012 (deň nesledujúci po dni určenom navrhovateľom

v oznámení o odstúpení zo zmluvy, t.j. 15 deň od odoslania výzvy) do zaplataenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplataenia sumy prevyšujúcej 1 060,25 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených vyčíslených úrokov z omeškania, a preto súd v prevyšujúcej časti, t.j. 254,55 eura návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania voči odporcovi. Úspech navrhovateľa predstavoval 81 % (1 060,25 eura z 1 314,80 eura), úspech odporcu 19 % (254,55 eura z 1 314,80 eura), navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 62 % (81 % - 19 %). Súd preto zaviazal odporcu nahradiť v konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 48,67 eura za zaplatený súdny poplatok (62 % z 78,50 eur).

Dňa 19. 06. 2014 bolo súdu doručené podanie JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, ktorým oznámil v mene občianskeho združenia Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP na strane odporcu. Súd oznámil opatrovníčke odporu vstup vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane, opatrovníčka odporcu neudelila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a tiež v súlade s názormi prezentovanými v odbornej literatúre (viď L. M. a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010) predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a) výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b) uvedenie na strane ktorého účastníka bude vedľajší účastník vystupovať, c) preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d) rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva), e) súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f) súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania.

Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší

účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietajú neprípustnosť tohto vstupu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jeho činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď vyššie podaný výpočet predpokladov vedľajšieho účastníctva, konkrétne písm. f). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať bez vyjadrenia súhlasu „ním podporovaného“ účastníka. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj súhlas ale aj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Napríklad rovnakými právami a povinnosťami vedľajšieho účastníka v konaní v zmysle § 93 ods. 3 OSP treba rozumieť práva a povinnosti procesnej povahy, napr. priznanie náhrady trov konania, uloženie povinnosti hradiť trovy konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 480/2005 zo dňa 28. 04.2005). Vedľajší účastník môže svojim konaním priamo ovplyvniť výšku náhrady trov konania aj v neprospech ním podporovaného účastníka, na strane ktorého vystupuje. Účastník konania má preto právo udelením svojho (ne)súhlasu zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne prial vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi podľa § 93 ods. 2 OSP nanútený (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013).

Odporca, ani jeho opatrovníčka, nevyjadrila súdu súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Nečinnosť, alebo mlčanie, nie je možné zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku posúdiť ako súhlas s vystupovaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ preto nevyjadrí účastník, na koho strane má vedľajší účastník vystupovať svoj súhlas, oznámenie občianskeho združenia o vstupe do konania nemá právnu relevanciu. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa prial vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený.

So zreteľom na uvedené, pri absencii výslovnej právnej úpravy, ako postupovať v prípade, ak oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, nastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, považoval súd za potrebné deklaratórne rozhodnúť tak, ako je uvedené vo

výrokovej časti tohto rozhodnutia (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/207/2011 zo dňa 10. 10. 2012).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.